

Vzdělávání: Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 1.

Fuller Theological Seminary

Vzdělávání

David M. Scholer

**Biblický základ
pro rovnocenné partnerství ve službě 1.**

Vzdělávání

Ženy ve službě

Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 1.

V následujícím článku představujeme postoj *Fuller Theological Seminary* k ženám ve službě, jak jej popsal a biblicky podložil zesnulý profesor Nového zákona David M. Scholer.

Úvod

Ženy se v průběhu dějin církve významně podílely na její službě. Jejich role v této oblasti však nikdy nebyla prosta kontroverzí. V současné době většina církevních orgánů diskutuje o místě žen ve svých službách. Zásadní význam pro tyto diskuse mají pro mnohé z nás otázky věrného výkladu Bible.

Snad by bylo vhodné říci několik slov o samotném pojetí služby na základě Nového zákona. Dnes máme tendenci zaměňovat naše specifické církevní tradice týkající se ordinace s biblickým pojetím služby. Nový zákon toho o ordinaci říká poměrně málo. Jasně však zobrazuje skutečnost, že prvotní církev měla rozmanitou a plnoprávnou službu, která vyplývala ze skutečnosti, že celý Boží lid byl „obdarován“ Duchem svatým za účelem vzájemného budování (viz např. 1K 12,4-31; 14,1-19; Ř 12,3-8; Ef 4,7-16; 1Pt 4,8-11).

Službu (což znamená, nezapomeňte, duchovní službu) mohl vykonávat každý člověk, který byl povolán a obdarován Bohem a potvrzen Kristovým tělem, církví. Někteří byli vyčleněni do vedoucích pozic a některým byly přiděleny konkrétní úkoly, které měli plnit, ale rozdíly mezi službami nebyly rozdíly podle jejich povahy. Nakonec se určité druhy pověření spojily s určitými funkcemi služby, a tak vzniklo naše současné chápání ordinace.

Moderní debaty o ordinaci žen často opomíjejí zásadní a základní otázky celostního pojetí služby církve, které se odráží v Novém zákoně. Žádná osoba by samozřejmě neměla být ordinována nebo pověřována jakoukoli odpovědností za službu v církvi kvůli pohlaví nebo kvůli „nějakému postavení“. Na druhou stranu jsme v církvi potvrdili, že žádné osobě, povolane a obdarované Bohem, by neměla být upírána jakákoli role kazatelské služby nebo vedení v církvi kvůli jejímu pohlaví.

Základ ve stvoření

Zaprvé, člověk (,adam), což je obecný pojem znamenající „lidskou osobu“, je stvořen k Božímu obrazu (Genesis 1,26-27; 5,1-2). Toto stvoření k Božímu obrazu zahrnuje určení osob jako muže a ženy. Tato vzájemnost ženy a muže v sobě nese žádný náznak mužské vedoucí úlohy nebo ženské podřízenosti.

Za druhé je tato vzájemnost potvrzena skutečností, že muž i žena jsou společně, bez rozdílu, pověřeni odpovědností za celé Boží stvoření (Genesis 1,26.28). Toto rovnocenné partnerství mezi mužem a ženou je přítomno také v převyprávění příběhu o stvoření v Genesis 2. Zde se ukazuje, že muž potřebuje společníka, ale žádný ze stvoření, které Bůh stvořil, nesplňuje podmínky (Genesis 2,18-20).

Bůh tedy rozlišuje člověka (,adam) na muže (,ish) a ženu (,ishshah), osoby s oddělenou mužskou a ženskou pohlavní identitou. Smyslem takového ustanovení společenství je vztahovat mužské a ženské osoby jako sobě rovné, což naznačují společná označení (,ish/ishshah; stejný slovní kořen) a společná identita kostí a masa (Gn 2,23). To je završeno pojmem vzájemnosti vyjádřeným slovy „jedno tělo“ (Genesis 2,24).

Někteří interpretují Genesis 2,23, v níž muž (,ish) nazývá „kosti mých kostí a tělo mého těla“ ženou (,ishshah), jako akt pojmenování, který demonstruje hlavu či autoritu muže nad ženou. K tomuto typu pojmenování však dochází až po pádu, kdy „Adam pojmenoval svou ženu Eva“(Genesis 3,20).

Genesis 2 také naznačuje, že žena partnerka muže bude vhodnou „pomocnicí“ (Genesis 2,18). Slovo „pomocník“ (ezer), pokud je ve Starém zákoně použito o nějaké osobě, se kromě jedné zmínky o Davidovi vztahuje vždy na Boha (na 29 místech). Slovo „pomocník“ tedy nemá být chápáno jako výraz podřízenosti a služby muži; žena jako pomocnice spíše slouží Bohu spolu s mužem.

Žena a muž společně hřeší (Genesis 3,1-7). Ačkoli se to v českých překladech neuvádí, had oslovuje ženu množným číslem „vy“. V Genesis 3,6 se uvádí, že žena „dala část [ovoce] svému muži, který byl s ní, a ten ho snědl“. Skutečnost, že muž byl s ní (tento výraz se v českých překladech někdy vynechává!), naznačuje, že se oba partneři společně podíleli na neposlušnosti vůči Bohu. To je vidět i z toho, že se říká, že to bylo poté, co oba jedli: „Tedy se oběma otevřely oči“ (Genesis 3,7).

Výroky o soudu za neposlušnost (Genesis 3,14-19) jsou popisné výroky o budoucí skutečnosti, která zahrnovala vztah nadřazenosti a podřízenosti mezi mužem a ženou. Tyto výroky nejsou příkazem ke stvoření; spíše jde o to, že vztah vzájemnosti, partnerství a rovnosti, který je vyličen v Genesis 1,1-3,7, je nyní bohužel poznamenán hříchem.

(pokračování příště)

David M. Scholer
profesor Nového zákona
[Fuller Theological Seminary](#), Houston, Texas

David M. Scholer

Dr. David M. Scholer

Autorem této eseje je zesnulý **David M. Scholer**, který jako profesor Nového zákona zůstane dlouho v paměti pro své odhodlání vybavit a posílit ostatní prostřednictvím svého vyučování a svého

laskavého ducha. S dovolením je převzat ze série článků, které původně vyšly v časopise *The Covenant Companion*, 1. prosince 1983, 15. prosince 1983 a v lednu 1983.

Další díly:

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 1.](#)

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 2.](#)

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 3.](#)

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 4.](#)

[Biblický základ pro rovnocenné partnerství ve službě 5.](#)

-van-

Můžete také navštívit naši facebookovou stránku [Baptisté - Síť víry](#) nebo facebookovou skupinu [Zpravodaj Baptisté - Síť víry](#)